

Ohjeita kirjoittajille

Käsikirjoitusten julkaiseminen Suomen kirkkohistoriallisen seuran sarjoissa

Suomen kirkkohistoriallinen seura julkaisee toimitustensa sarjassa monografioita (myös väitöskirjoja), artikkelikokoelmia sekä vuosikirjaa. Seura noudattaa tiedekustantajille tavanomaista referee-menettelyä; sekä monografioiden että artikkeleiden käsikirjoitukset luetaan asiantuntijoilla, jotka joko puoltavat tai eivät puolla niiden julkaisemista ja/tai esittävät tekstiin korjauksia, jotka tekijöiden oletetaan ottavan huomioon. Lausunnot saatuaan seuran hallitus (vuosikirjan osalta sihteeri ja julkaisusihteeri) tekee päätöksen käsikirjoitusten julkaisemisesta. Monografioiden käsikirjoitusta kustantajalle luovutettaessa tekijä ja seura (julkaisusihteeri) solmivat kirjallisen sopimuksen. Seuran toimitusten sarjalla ja vuosikirjalla on yhtenäinen ulkoasu. Kirjan kannen väristä ja kuvituksesta monografioiden tekijät voivat esittää omia toiveitaan.

Julkaisuihin liittyvissä asioissa voi kääntyä seuran julkaisusihteerin puoleen:

Tuija Laine
Suomen kirkkohistoriallinen seura
PL 33
00014 Helsingin yliopisto
email: tuija.laine@helsinki.fi

Tallennusmuoto, laajuus, disponointi

Monografioiden ihannepituus on 250 liuskaa (**yksi liuska enintään 2000 merkkiä**), vuosikirja-artikkeleiden 20–25 liuskaa. Vuosikirjaan tarkoitettujen katsausten ja kirja-arvosteluiden ihannepituus on 2–3 liuskaa.

Tekstit jätetään levykkeellä Word- tai rtf-muodossa. Levykkeeseen merkitään selvästi, mistä tekstinkäsittelyohjelman versiosta on kysymys. Teksteissä ei saa olla tavutusta eikä leski- tai orporivien estoa. Kappaleet erotetaan toisistaan ylimääräisellä rivivälillä.

Mahdolliset taulukot ja kuviot tallennetaan erillisiksi tiedostoiksi, ei tekstin yhteyteen. Käsikirjoitukseen merkitään selvästi taulukoiden ja kuvioiden paikat. Sama koskee kuvia ja kuvatekstejä. Taulukoiden, kuvioiden ja kuvien määrästä sekä tallennusmuodosta on neuvoteltava etukäteen toimittajien kanssa.

Vuosikirja-artikkeleihin liitetään enintään yhden liuskan laajuinen suomenkielinen tiivistelmä, monografioiden tiivistelmän laajuus on 5–8 liuskaa. Seura huolehtii tiivistelmien käännettämisestä saksan kielelle.

Monografioissa luvut merkitään seuraavan hierarkian mukaisesti:

- I Pääluku
- 1. Ensimmäinen alaluku
- Toinen alaluku

Enempää alalukuja ei suositella käytettäväksi, mutta pakottavissa tapauksissa voidaan tehdä vielä yksi alemman tason alaluku, jonka otsikko merkitään tekstiin *kursivoinnilla*, mutta jätetään pois dispositiosta. **Artikkeleissa** on suositeltavaa käyttää yhtä tai kahta otsikointitasoa, joista ensimmäinen merkitään käsikirjoitukseen **puolilihavoinnilla**, toinen *kursiivilla*. Artikkelien otsikoinneissa ei käytetä numerointia.

Erikoismerkit, korostukset

Tutkijoiden nimet kursivoidaan tekstissä, samoin teosten ja lehtien nimet (-- tähän liittyen *Kyllikki Tiensuu* on kuitenkin osoittanut -- ryhtyi julkaisemaan *Kotimaata* pitkän tauon jälkeen --). Vuosikirjaan tarkoitettujen katsausten ja kirja-arostelujen korostukset jätetään kuitenkin toimittajien tehtäväksi.

Pidemmät lainaukset sisennetään, lyhyissä lainauksissa käytetään lainausmerkkejä, ei kursivoiteja.

Suomenkielisessä tekstissä lainausmerkeistä käytetään suomalaista muotoa (” ”), jossa molemmat lainausmerkit avautuvat samaan suuntaan.

Poistot tekstissä merkitään käyttäen kahta lyhyttä viivaa (--) ei kolmea pistettä (...).

Leipätekstin lyhenteet avataan (esim. – esimerkiksi; mm. – muun muassa).

Pykälämerkin ja pykälän, samoin kuin prosenttimerkin ja prosenttimäärän välissä on tyhjä väli (§ 1, 25 %).

Vuosilukujen välissä käytetään pitkää viivaa, vuosilukuihin tai termeihin liittyvien määreiden välissä yhdysmerkkiä (vuosina 1919–1925, 1600–1700-luku, ars dictaminis -perinne).

Käytetyt erikoismerkit merkitään käsikirjoitukseen esimerkiksi yliviivauskynällä. Kirjaimet, joissa käytetään päällä “, ^, ‘, ` , ~-merkkejä (esim. õ, ü), tehdään näppäimistöltä, ei erillisestä merkkivalikosta. Näin ne säilyvät myös taitto-ohjelmissa. Mikäli tekstiin sisältyy runsaasti erikoismerkkejä tai niiden tekemiseen on käytetty erityisiä fontteja, asia on saatettava toimittajien tietoon.

Viitteet, lähde- ja kirjallisuusluettelo

Katsauksissa ja kirja-arosteluissa ei käytetä viitteitä. Monografioissa ja artikkeleissa käytetään alaviitteitä. Monografioiden kussakin pääluvussa viitenumerointi alkaa alusta, viitenumeroista 1. Kirjan tai artikkelin loppuun liitetään lähde- ja kirjallisuusluettelo, jossa painamattomat lähteet, painetut lähteet, sanomalehdet, haastattelut ja kirjallisuus on erotettu toisistaan. Ennen lähde- ja kirjallisuusluetteloja tulevat mahdolliset liitteet ja lyhenneluettelo.

Lähteistä ja kirjallisuudesta ilmoitetaan kustannuspaikka. Painopaikka ilmoitetaan vain, jos kustannuspaikka ei ole tiedossa. Mikäli tekijä katsoo tarpeelliseksi, hän voi ilmoittaa myös kustantajan (esim. Helsinki: Otava). Näin meneteltäessä kustantaja on ilmoitettava kaikista lähde- ja kirjallisuusluettelon teoksista.

Viitteet sekä lähde- ja kirjallisuusluettelo tehdään seuraavien mallien mukaisesti:

Viitteessä:

⁵ KA SKHSA WM Kansio 1 Wilhelmi Malmivaara Jaakko Gummerukselle 10.7.1909; TMA TTA A III:14 Tklin rikosptk 11.3.1840; *Vja* 1894, 290–293; *Kares* 1941–1952 II, 121–122; *Seppo* 1987, 194; *Lehtonen* 1994, 156–168.

Lähde- ja kirjallisuusluettelossa:

Lähteet ja kirjallisuus

Painamattomat lähteet

Kansallisarkisto, Helsinki

KA

Suomen kirkkohistoriallisen seuran arkisto
Wilhelmi Malmivaaran kokoelma

SKHSA
WM

Turun maakunta-arkisto

TMA

Turun tuomiokapitulin arkisto
Rikospöytäkirjat 1830–1863

TTA
A III

Painetut lähteet

Kares, Olavi

1941–1952 Heränneen kansan vaellus I–V. Helsinki & Porvoo.

Sanoma- ja aikakauslehdet

Vja

Vartija 1888–1918

Kirjallisuus

Lehtonen, Eeva-Liisa

1994 Säätyläishuveista kansanhuveiksi, kansanhuveista kansalaishuveiksi. Maaseudun yleishyödyllinen huvitoiminta 1800-luvun alusta 1870-luvun loppuun. Diss. Hist. tutk. 184. Helsinki.

Seppo, Juha

1987

Seurakuntaelämä ja uskonnolliset liikkeet Etelä-Pohjanmaalla 1808–1917. – Etelä-Pohjanmaan historia VI. Vaasa.

Huom. Artikkele erotetaan emojulkaisusta pitkällä viivalla (–), kuten yllä olevassa esimerkissä.